

အကျဉ်းခံ ခေတ်

အေဒီ ၁၄၄၃ တွင် ဂုဏ်စတန်တိနိုဘဲလ်သည် အောင်တိုမင် အင်ပါယာ လက်အောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိုဂိုလ်သည် မူဆလင်များ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ရာရွေ့ ၇ ၂ ခန့်ရှုနေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအချိန်တွင် အောင်သို့ခြောက်မှု ရရှိသည့် အသင်းတော်မှာ ရရှိ၍ အားကောင်းနေပြီ ဖြစ်ပြီး မကြုံမှုကပင် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိသည့် အသင်းတော်အဖြစ် ရရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ မောင်စကိုသည် ငါးကိုယ် ငါး တတိယ ရောမ ဟု ခေါ်ပြီး ဂုဏ်စတန်တိနိုဘဲလ်မှ ယဉ်ကျေးမှုများကို အမွှုပူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အောင်တိုမင် အုပ်ချုပ်မှု အောက်တွင် ရရှိ အောင်သို့ခြောက်သည် ကိုယ်ပိုင် အသီးအွှန် **millet** အဖြစ် မယ်မယ် ရရှိ အာဏာ ရလာခဲ့ပေသည်။ အသင်းတော်ဆိုင်ရာ သင်းအုပ်ဆရာသည် (အောင်တိုမင် အုပ်ချုပ် ရေး ယူနစ်) ရရှိအောင်သို့ခြောက်တိုင်း ဒေသ တစ်ခုလုံး၏ ဘာသာရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်သူ ဖြစ်လာခဲ့ ပေသည်။ ငါးသည် အင်ပါယာ၏ အရွှေ့တိုင်း အောင်သို့ခြောက်တိုင်း အားလုံး ကို လွှမ်းမြှံးထားပေသည်။

စတိုင်တွင် နိုက်တာ ဘုန်းကျော်း အရွှေ့တောင်ထောင် မြင်ကွင်း

အနောက်ဘက်မှ သီးသန့်ဖြစ်ခြင်း

အေဒီ ၁၄၄၃ တွင် အောင်တိုမင်အင်ပါယာ၏ ဘိုင်ဖော်တိုင် အင်ပါယာအား အောင်နိုင်သည့် အကျိုးဆက်နှင့် ဂုဏ်စတန်တိနိုဘဲလ်၏ ကျခုံးခဲ့ရခြင်းသည် ဘောလ်ကန်ဒေသ တစ်ခုလုံးနှင့် အနီးအနား အရွှေ့ဘက်ဒေသမှ အောင်သို့ခြောက်များ သည် ရုတ်တရက်ပင် အနောက်ဘက်နှင့် သီးသန့်ဖြစ်သွားခဲ့ပေသည်။ ငါးမှ နောက် နှစ်ပေါင်း လေးရာ တွင် ထိုအသင်းတော် သည် အသွင်မတူသော အစွဲလာမ် ကဗျာထဲ၌ ဓမ္မချုပ်မိန် လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ငါးတွင် ဘာသာရေးနှင့် ယာဉ်ကျေးမှုတွင် ဘုံးတူညီမှ အနည်းငယ်သာရှိပေသည်။ အောင်တိုမင် အင်ပါယာ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌ မရှိထော် ရရှိ အောင်သို့ခြောက်မှု အသင်းတော်တွင် သာလွှင် အောင် သို့ခြောက် ဘာသာရေး စံနှုံးကို ဆက်တိမ်းနေသည့် အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤဒေသ သည် ပထမ့် အနေအထားနှင့် ပညာရပ်နယ်နိမ့်တိတို့ ကန့်သတ်ချုပ်ချုပ်အောက်၌ ရှိနေ၍၊ အေဒီ ၁၆ ရာရွေ့ပုံ

မြှုပ်စပ်လျှင်းလေခြင်း ကာလအတွင်း အရှေ့တိုင်း အော်သိဒ္ဓံ များ၏ အသံကို မကြားခဲ့ရချေ။ ထိုအကြောင်းဆက်ကြောင့် အရေးကြီးသော ဘာသာရေး သိဒ္ဓံရှိ အချေအတင်ပြောမှု (ဈေးနွေးမှု) များမှာ အော်သိဒ္ဓံများ အတွက် စိမ်းကား တွန်းဆုတ်နေဟန် ရှိပေသည်။ သူတို့သည် ထိုအချေအတင် (စကားရည်လှု) များတွင် ပါဝင်ခြင်း မရှိ ချေ။ ထိုထက်ပို၍ သူတို့သည် ပြုပြင်ပြောင်းလေခြင်း သို့မဟုတ် တန်ပြန် ပြုပြင်ပြောင်းလေခြင်းတို့သည် သူတို့၏ ဘာသာရေးသိဒ္ဓံရှိ ကိုယ်ထည်၌ ပါဝင်ခြင်း မရှိချေ။

အော်တို့မင်အင်ပါယာ လက်အောက် ဘာသာတရား အခွင့်အရေး

တိုင်ဇန်တိုင် မြို့ပြယ်ကျေးမှု၏ ပြောမှုနှင့်များမှ ထွန်းပေါ်လာသော အော်တို့မင် အစိုးရသည် ရေးဦးရုပိုး၊ သော် လည်းကောင်း မူလတိုင်းရင်းလှုမျိုး၊ သော်လည်းကောင်း မဟုတ်ခဲ့ချေ။ ငင်းသည် အစွဲလမ်းများ ဖြစ်၍ ယောက်အား သီးခြားမြင့်မြတ်သော တမန်တော် အဖြစ် လက်ခံခြင်း မရှိပေ။ သို့သော် ခရစ်ယာန်များအား အခြားသော ကျမ်းရလုပိုးများ အဖြစ် သဘောထား ကြီးစွာ သတ်မှတ်ခဲ့ပေသည်။ ခရစ်ယာန် ဘုရားကျောင်း (အသင်းတော်) များကို ကွယ်ပောက် စေခြင်း မရှိသည့်အပြင် ကျမ်းတော်များနှင့် ဝါစဉ်လိုက် ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းအဖွဲ့များ ကြားလည်း သိသာထင်ရှားသော အပြင်းပွားမှုများ မရှိစေခဲ့ပေ။ ငင်း (ခရစ်ယာန် သင်းအုပ်ဆရာများ အဖွဲ့)၏ အပ်ချုပ်ရေး ဌာနကို ဌာနခွဲ တစ်ခုအဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိစေခဲ့ပေသည်။ (သီးခြား ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ဖြင့် အပ်ချုပ်စေခဲ့ပေသည်။) ငင်းတို့အနက် တစ်ခုမှာ ကောရာမြှုပ်နည်းရှင် **Gennadius Scholarius** ကို ရွှေးချယ် တင်မြောက်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ခရစ်ယာန် အသင်းတော်များအပြစ် နှစ်ပေါင်း ထောင်နှင့်ချို့၍ ရပ်တည်ခဲ့သော ဟာဂီးယာ ဆိုပိုယာ **Hagia Sophia** နှင့် ပတ်သက်သွန် **Parthenon** တို့သည် မူဆလင် အသင်းတော်များ အဖြစ် ကူးပြောင်းကြား ကြော်ကြသော်လည်း ကွန်စတန်တိနိုင်လဲနှင့် နေရာအနှံ့မှ မရေ့မတွက်နိုင်သော ခရစ်ယာန် အသင်းတော်များသည် ခရစ်ယာန်များ၏ လက်၌ပင် ဆက်လက် တည်ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုထက်ပို၍ သင်းအုပ် ဆရာတော်များ နှင့် ဝါစဉ် ဌာနနှုန်းရ ရာထူးများမှာ ပိုမိုအားကောင်းလာပြီး ဉာဏ်အာဏာမှာလည်း တိုးပွားလာကြား သတ်မှတ်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ အော်တို့မင် အင်ပါယာ အတွင်းရှိ ခရစ်ယာန်များ အားလုံး၏ အသင်း တော်ဆိုင်ရာ ဆုံးဖြတ်ခွင့် အာဏာနှင့် တရားမ ရေးရာများကို သူတို့ ခရစ်ယာန် သင်းအုပ်ဆရာများ၊ ကို အပ်နှင်းခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အစွဲလာမ် ဥပဒေတွင် လူမျိုးနှင့် ဘာသာကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ခရစ်ယာန် ဖြစ်လျှင် သူတို့၏ ဘာသာစကားနှင့် မည်သည့်မျိုးနှင့် ဖြစ်သည်ကို ခွဲခြားမှုမရှိဘဲ အနဲ့ (အသီးအပွင့်) တစ်မျိုးတည်းဟု သတ်မှတ်ခဲ့ပေသည်။ ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်သည် ဝါစဉ်အဖွဲ့၏ အပြင်ဆုံး ရာထူးဖြစ်ပေသည်။ တို့ကြောင့် သူ့အား တရားမမှု နှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အာဏာများကို အပ်နှင်းလျက် အော်သိဒ္ဓံ ခရစ်ယာန် လူဦးရေ အားလုံး၏ ခေါင်းဆောင် အက်ယ်နှုန်း၏ **ethnarch** အဖြစ် ခန်းအပ်ထားပဲ သည်။ အထူးသဖြင့် ငင်းက ဆိုလိုသည်၏ အော်တို့မင် အင်ပါယာ ဂိုင်နက်အတွင်းမှ အော်သိဒ္ဓံ အသင်းတော် များ အားလုံးသည် ကွန်စတန်တိနိုင်လဲ၏ ထိန်းချုပ်မှု အောက်၌သာ ရှိနေရပေသည်မှ ထို့ကြောင့် သင်းအုပ် ဆရာတော်၏ ရွှေ့တန်းများမှာ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် တရားဦးရင်ရေး အဖွဲ့များမှာ အတိုင်းအဆုံး ကျယ်ပြော ခဲ့ပေသည်။

လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့် နှင့် ဘာသာရေး အသင်းအဖွဲ့များ၏ လွတ်လပ်ခွင့် အပါအဝင် အခွင့်ထူးရသော အခွင့် အရေးများ ဥပဒေထဲတွင် ရှိသော်လည်း အမှန်တကယ် ဖြစ်တည်မှုတွင် ဥပဒေ၏ အကျိုးသက်ရောက်ရောက်မှုမှာ လျှော့ရဲ့ခဲ့ပေသည်။ သင်းအုပ်ဆရာတော်နှင့် အသင်းတော်များ၏ တရားဝင် အခွင့်ထူးများမှာ အမှန်တကယ် အားဖြင့် ဆူလ်တန် (ဘုရင်) နှင့် နှုန်းနှင့်အုပ်ချုပ်သူများ **Sublime Porte** ၏ ထိန်းကူးနှင့် ဖော်ပေါ်၍ တည်ဖို့ နေရာ၏ ခရစ်ယာန် အားလုံးမှာ ခုတိယတန်းစား နိုင်ငံသားအဆင့်ထက် အနည်းငယ်ခန့်သာ ပိုသည်ဟု အမြင် ရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် တာကက်ချုံ တို့၏ ချစားမှုနှင့် ရက်စက်မှုသည်လည်း အေားရှိ တစ်ခု မဟုတ်ခဲ့ချေ။ မည်သည့် နေရာ၌ မဆို ခရစ်ယာန် များကို မိစ္စာတိတ္ထိများ ဟု သမုတ်ခံခဲ့ရမည်မှာ သံသယ ဖြစ်တရား မရှိပေ။ သို့မဟုတ် ဤရာရာစုများ အတွင်း ခရစ်ယာန် များအား လူမသိ ရှင်မကြား စနစ်တကျ လူမျိုးခွဲခြား နှုန်းကုပ်ခဲ့မည် မှုသည်း သံသယ ဖြစ်သွယ် ရှိခဲ့ပေ။ (Greco-Turkish relations တွင်ကြည့်ပါ။) ထိုပျက်ဘွဲ့ ကောင်း သည်မှာ အသင်းတော်များသည် ခရစ်တော်၌ သက်သေခံနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ မူဆလင်များ အကြား ခရစ်ယာန် သာသနာ ပြုမှုမှာ အလွန် အန္တရာယ်များ၏ ဖြစ်လည်း မဖြစ်နိုင်ချေ။ အစွဲလာမ် ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခြင်းသည်

လုံးဝ တရားဝင် ဖြစ်၍ ခွင့်ပြုချက်လည်း ရှိပေသည်။ အစွဲလာမ်ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းပြီးသူသည် အောင်ထိန္ဒြာ အသင်းတော် သို့ ပြန်ပြောင်းခဲ့လျှင် တို့အဖြစ် သေဇက်ပေးခံရပေသည်။ ဘုရားကျောင်း အသစ်များ ဆောက် လုပ်ခွင့် မပြုသည့်အပြင် ဘုရားကျောင်းမှ ခေါင်းလောင်းတို့ခွင့်ကိုလည်း ပိတ်ပင် ထားပေသည်။ ဘုန်းကြီးရဟန်း ပညာရေး စနစ်နှင့် ခရစ်ယာန် လူပြီးရေကို စည်းတားခဲ့သည် သို့မဟုတ် အနိမ့်ဆုံးအဆင့်သို့ လျှော့ချ ခဲ့ပေသည်။

၁၇၃

အော်သိဒ္ဓံ အသင်းတော်ကိုယ်တိုင်အား တာကာကို လာသ်စားမှ စနစ်ထဲတွင် တွေ့ရ၍ သင်းအုပ်ဆရာ ဆိုင် ရာ အကြီးတန်း ရာထူးသည် ရောင်းဝယ်မှုထဲ၌ ရှိနေခဲ့ပေသည်။ အသစ် တည်ဆောက်သော သင်းအုပ်ဆရာများ ကိုယ်ထည်သည် အစိုးရအား အကြီးအကျယ် လာသ်ပေးမှုထဲ၌ ရှိနေပေသည်။ သင်းအုပ်ဆရာများနှင့် ဘွဲ့စ် ရွှေ့ပုံ များကလည်း သူတို့၏ လက်ခဲ့သော နေရာများကို ပြန်လည် သိမ်းဆည်းနိုင်ရန် အသွေး အသင်းတော်မှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးများကို အခွန်အများစွာ ပေးဆောင်စေပေသည်။ သို့မဟုတ်က သူတို့၏ အသင်းတော်ဆိုင်ရာ ရာဇဗ္ဗားအား အစဉ် ထိမ်းထားနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ အော် ၁၅ ရာစုနှင့် ၂၉ ရာစု အတွင်းတွင် ရုံး၌ တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ် သဘာဝ အလျောက် သေဆုံးရသော သင်းအုပ်ဆရာတော် အနည်းငယ်မျှ ရှိ၍၊ အစွဲ ဖယ်ရှားခြင်း၊ ပြည်နှင်းတော်ပေးခြင်း၊ ကြိုးပေး သတ်ခြင်း၊ ထောင်ချခြင်းခံရသော သင်း အုပ် ဆရာတော်များစွာ ရှိကြောင်း အထောက်အထား ခိုင်လုံလှပေသည်။ သို့ ထောင် သင်းအုပ်ဆရာတော် ရာထူးမှာ အဖိုးမပြတ်နိုင်ဘဲ၊ အလားတူပ် ပါစိုလိုက် ရာထားမှုမှုလည်း တန်ဘိုးကြီးလှပေသည်။ ၁၈၂၀ ခု အစိတ် ဆန်းအေး နေ့တွင် သင်းအုပ်ဆရာ၏ ဂိတ်ဝါ၌ စီရင်စုနယ်ပိုင် ဘုန်းကြီးနှစ်ပါးနှင့် ဘွဲ့စ်ရွှေ့ပုံ ၁၂ ပါးအား ကြပ်မှုက်မှုနှင့်အတူ သင်းအုပ်ဆရာတော် ရရှိရှိရှိ (၅) အား ကြိုးပေးသတ်ခဲ့ပေသည်။

ଦେଵଶିର୍ମେହ ଭାଷା ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ